

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/508/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711206467
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2711206467.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnencom: Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Údernicka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: H. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXXX/X, L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, zastúpený: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, o trovách konania, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 14. septembra 2012, č.k. 1C/209/2012 - 64, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e .**

Vedľajší účastník na strane odporcov je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,03 eur, a to jeho splnomocnencovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie o trovách konania súd právne odôvodnil použitím ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. s odôvodnením, že konanie bolo zastavené. Žalobca vzal žalobu späť bez uvedenia dôvodu skôr než začalo pojednávanie, čím využil svoje procesné postavenie žalobcu v konaní s právom nakladať so svojou žalobou. Vedľajší účastník vstúpil do konania sám z vlastnej vôle, bez kontaktu so žalovaným, bez oboznámenia sa s obsahom žaloby, príloh, a to podaním, ktoré obsahuje všeobecné vyjadrenie v súvislosti s právami spotrebiteľa a všeobecne vznesenou námietkou premlčania. Súdu je známe z vlastnej činnosti, že vedľajší účastník vstupuje do mnohých konaní, a to bez oboznámenia sa s konkrétnym predmetom konania hromadnými podaniami, a teda v danom prípade sa nejedná o žiadnu výnimočnosť prípadu odôvodňujúcu rozhodnutie o priznaní náhrady trov zastaveného konania.

Proti tomuto rozhodnutiu proti výroku o trovách konania podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Ďalej odvolateľ uviedol, že pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia návrhu je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritériá úspechu či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, aby odporca svojim správaním zapríčinil späťvzatie návrhu. Na druhej strane navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia návrh v celom rozsahu späť, čím procesne zavinil zastavenie konania. Navrhovateľ pritom nedosiahol v súdnom

konaní to, čo od odporcov žiadal, preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech. Ďalej uviedol, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s ust. § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporcov - spotrebiteľa. Vstup do konania bol opodstatnený, pretože navrhovateľ zobral návrh späť až po ich vstupe, ktorý bol účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. Uznesenie v jeho napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou, keď poukázal na ustanovenie čl. 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 Charty základných práv EÚ, čl. 47 Charty základných práv EÚ. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy a ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezů Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Odvolateľ poukázal na desiatky rozhodnutí odvolacích súdov a v nich obsiahnutú argumentáciu napr. na uznesenie Krajského súdu Košice 9Co/104/2012 z 31.07.2012, uznesenie Krajského súdu Nitra č.k. 25Co/179/2012 z 31.07.2012, rozsudok Krajského súdu Nitra č.k. 9Co/172/2012 z 23.08.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/186/2012 z 28.06.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/92/2012 z 10.05.2012 a iné. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že je vedľajší účastník ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu rovnosti zbrani? V predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie.

K doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhol napadnutý výrok o trovách konania potvrdiť a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 29,08 eur. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, samotné združenie má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, má pritom možnosť využívať aj podporu ministerstva. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je potrebné posúdiť ako neúčelné a nadbytočné. Poukázal tiež na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z.z. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, jeho paušálnym vstupom do konania sa iba zbytočne navyšujú trovy konania. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/36/2012 a sp. zn. 16Co/100/2012. Zároveň uviedol, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa, avšak žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať si náhradu trov konania, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 219 O.s.p. ho potvrdil, keď si zároveň uplatnil náhradu trov konania v odvolacom konaní vo výške 40,03 eur.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) oprávnenou osobou - vedľajším účastníkom konania (§ 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné, a preto je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania potvrdiť.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti trov konania vedľajšieho účastníka.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo

zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou, a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ podal dňa 3.10.2011 na súd návrh, ktorým žiadal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 701,13 eur s prísl. Vedľajší účastník podaním doručeným súdu dňa 24.4.2012 oznámil súdu vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu odporcu v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p., keď súčasne uplatnil námietku premlčania nároku navrhovateľa a navrhol, aby mu súd priznal náhradu trov konania bez jej vyčíslenia. Podaním zo dňa 4.9.2012, doručeným súdu dňa 7.9.2012 zoberal navrhovateľ návrh na začatie konania späť a taktiež sa vyjadril k trovám konania vedľajšieho účastníka, v ktorom uviedol, že berie podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. návrh späť v celom rozsahu, pričom navrhuje, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcom v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu nevyplýva, žeby tak urobil z dôvodu, že vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, možno konštatovať len jediný záver a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. vznikla povinnosť uhradiť odporcovi a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia (ods. 1). Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (ods. 2).

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania, uplatnil námietku premlčania, ako aj právo na priznanie náhrady trov konania, a to trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, ktoré bude špecifikovať po skončení konania, resp. na výzvu súdu. Vedľajší účastník doposiaľ trovy konania nevyčísli, a to ani v podanom odvolaní.

Z vyššie uvedených dôvodov pokiaľ súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, rozhodol vecne správne a odvolací súd uznesenie súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods.1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 40,03 eur s nasledujúcou špecifikáciou: 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 30,87 eur s DPH a režijný paušál 9,16 eur s DPH.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.